

Wiadomości zagraniczne.

Francya.

Dnia 28. Stycznia Posłowie i Ministrowie zagraniczni byli u Króla i Familii jego. P. Pictet de Rochemont sprawujący interessa Bawarskie, i P. Oerthling sprawujący interessa Xięcia Meklenburg - Schwerin stawieni byli przed Królem, a P. Abel na osobney audyencyi oddał Królowi list wierzYTELNY, iako Rezydent wolnego miasta Frankfórtu.

Dnia 4. Lutego oglądał Król na dziedzińcu pałacu Tuilleries 6000 ludzi z gwardyi Królewskiej. Wyjechał ón w kolasce z Xiężną Angoulême, a za nim konno Monsieur, Xiężeta Angoulême i Berri. Po obiechaniu szeregów przez Króla, ciągnęło przed nim wojsko.

Minister Sprawiedliwości rozesał okólnik do Prokuratorów Królewskich przy Sądach, zawierający przepisy względem uskutecznienia prawa o amnestyi. Wyraził on, iż według 1go artykułu tego prawa mają być wypuszczeni na wolność wszyscy, trzymani w więzieniu za oskarżenie ich o sprzyianie bądź prosto, bądź ubocznie buntowi i przywłaszczeniu Napoleona Bonapartego, przeciw którym nie zapadł jeszcze wyrok sądowy, a tem bardziej, których nie pociągniono jeszcze do Sądu przed ogłoszeniem prawa amnestycznego. — Przytém zalecił Minister Prokuratorom, aby dopilnowali, żeby 38 osób wymienionych w ustawach Królewskich dnia 24. Lipca 1815, i dnia 17. Stycznia 1816, tudzież uważani za Królobóyców podług 7go artykułu prawa amnestycznego, ustąpili z Francyi w oznaczonym czasie.

Wiadomo już, iż wypędzeni z Francyi mają się wynieść do Prus, Austrii i Rossyi; teraz dowiadujemy się, iż te Mocarstwa wyznaczyły im pewne Prowincye na mieszkanie, iako te: Rossya, Krym; Austrya, Morawię; a Prusy, Śląsk.

Podwala i rogi celniejszych ulic w Paryżu są osadzone w nocy licznymi strażami gwardyi narodowej, czego dawniej nie było.

Sąd rewolucyjny w Paryżu każe chwycić każdego, kto tylko jest, lub okazuje się być podejrzanym.

Spokojność w Lugdunie zupełnie przywrócona. Gminy Gevois, Candrieux i Revedegier rozbroiono, a hersztów w więzieniu osadzono. W Langwedocyi zaś pokazuje się w kilku miejscach buntownicy, który łatwo za nadejściem zbrojney siły zostanie przytłumionym.

Izba Deputowanych odrzuciła wniosęk, ażeby oświadczone podziękowanie Francuzom, którzy byli wiernymi sprawie Królewskiej, a to z powodu, iż Monsieur nie przyjął podziękowania Izby Parów dla Xiężeta Angoulême; żaden więc Francuz nie ma prawa do podobnego zaszczytu, zwłaszcza, iż wszyscy w ogólności byli wiernymi Królowi. Wszelako dzieci Pana de la Roche-Jacquelin, poległego w dniu 4 Lipca 1815 na czele Wandeyczyków, mają doznawać opieki od Ojczyzny.

Na sessyi Izby Deputowanych d. 3. Lutego zdano sprawę o projekcie poprawy wychowania, i uczyniono wniosęk, ażeby Religia była istotną zasadą wychowania, i ażeby szkoły publiczne i prywatne zostawały także i pod dozorem Biskupów, którzy mianować mają Przełożonych nad nimi.

Pan Roux de Laborie zdał Izbie Deputowanych sprawę o polepszeniu losu Duchownych, i podał projekt do prawa, ażeby oprócz wyznaczonych funduszów, jeszcze 6 milionów obracano co rok na zapewnienie pensyi 600 lub 700 franków dla Xięzy, którzy mają 60 lub przeszło 60 lat; tudzież 6 milionów na obmyślenie każdemu Plebanowi 700 franków dochodu; nakoniec 6 milionów dla wikaryuszów, którzy nie mają 500 franków. W każdej gminie ma być postawiona plebania. — Wspomniany Pan Roux de Laborie oświadczył w mowie swoiey: 4000 cudem Boskim utrzymanych Kościołów wiejskich nie mają żadnego Xiędza, i dla tego nie odprawia się w nich nabożeństwo; 7 Biskupstw nie mają stolicy Biskupiey, 17 Seminarjów jest bez domów do mieszkania, i 13000 Plebanów nie ma plebanii. Widać, iż przywłaszczyciel

wszystko czynił dla wytopienia Kościołów. Staramy się o ich przywrócenie. Podług rachunku domysłowej, lecz podobnej do prawdy długości życia ludzkiego, umiera w 12 latach 21000 Duchownych we Francyi. Brakuje nam teraz 13000. Za 12 lat brakować ich będzie 34000, i trzy czwarte części Francyi będą bez Xieży i ołtarzy, a za 20 lub 25 lat zupełnie znikną w całej Francyi, jeżeli całej naszymy uwagi na to nie zwrócimy, i temu iak najsprędzej nie zaradzimy.

Proponowane prawo, ażeby Duchowieństwo Katolickie we Francyi mogło przyjmować zapisy od pobożnych ludzi, i zbierać tym sposobem majątek nie podpadający żadney odmianie własności, sprawa powszechnie nieukontentowana; lekają się szczególniej, ażeby dzisiejsi posiadacze dawniejszych dóbr duchownych, przez obawę kary Boskiej, nie byli zniewoleni na śmiertelnem łożu do oddania ich Kościołowi, i przez rozporządzenia ostatniej weli nie chcieli zmasać wszystkich swoich grzechów rewolucyjnych ze szkodą przyrodzonych następców. Pospolity człowiek mówi o tem z uśmiechem pogardy; inaczej zaś sądzą ludzie wyższej klasy w miarę wychowania, wieku, stanu i interessu.

Pan Sauyage podał Izbie Deputowanych prośbę, ażeby każdego dziennikarza, któryby fałszywą wiadomość ogłosił, skazano na zapłacenie 1,000 franków kary pieniężney; z czego Izba śmieje się do rozpuku, przystąpiła do porządku dziennego. Pewny żartownis wnosil, ażeby przeciwnie, każdemu dziennikarzowi, któryby prawdziwą wiadomość ogłosił, dadz w nagrodę 1000 franków; — Inna podana prośba ściągała się do zniesienia przysięgi we Francyi z powodu, iż tyle wykonanych przysięg złamano.

Z rozkazu Policji zamknięto w Paryżu do dalszego urzędzenia wszystkie tak nazwane Izby Gazetowe, to iest miejsca, gdzie za 3 centymy czytywano Gazety.

R o s s y a.

W Gazecie Petersburskiej, Ruski Inwalid, z dnia 29. Stycznia (10. Lutego) czytamy, co następuje. „Wczoray, d. 28. t. m. obchodziliśmy dzień narodzin W. Xiecia Jmci Michała, oraz dzień imienia i uroczystego zaręczenia, Cesarzowny Wielkiej Xieźniczki Jeymości, Anny Pawłowny z Królewicem Jeymością, Następcą tronu Niderlandzkiego. Zrana o godzinie 11tej zgromadzili się do zimowego pałacu, Członki Najswiętszego Synodu, wyższe Duchowieństwo, znakomitsze

płci oboiey Osoby. Sztabs- i Ober- Officerowie gwardyi i woyska, oraz wszyscy do Dworu wstęp mający Członki Rady Państwa zgromadzili się do Kościoła, i Ministrowie cudzoziemscy tamże wprowadzeni byli, przed przybyciem Nayaśnieyszey Familii, — dla znajdowania się na obrzędzie zaręczyno. U drzwi kościelnych Nayaśnieysi Cesarstwo Ichmość spotkani byli, przez Członków Najswiętszego Synodu i dalsze Duchowieństwo znakomitsze, z Krzyżem i wodą święconą. Cesarzowa Jeymość, Marya Fedorowna wprowadziła Wielką Xieźniczkę Jeymość, Annę Pawłownę i Królewica Jeymości Xiecia Następcę Niderlandzkiego, na przygotowane pośrodku Kościoła wyniośleysze miejsce, czerwonym axamitem ze złotym haftem pokryte. Przede drzwiami ołtarza, carskie zwanemi, na przygotowanym pulpicie leżała Ewangelia święta i Krzyż. Pierścienie zaręczne znajdowały się na ołtarzu na złotych tacach, zkąd przynieśli je dla Wielkiej Xieźniczki Kapelan Cesarza Jeymości, a dla Królewica Wielki Kapelan. Przenaywielebniejszy Metropolita, Ambrozy, przyjął od rzeczonych osób pierścienie, przy wyczayny modlitwie włożył na ręce Wielkiej Xieźniczki Jeymości Anny, i Królewica Jeymości Niderlandzkiego. Wtedy Nayaśnieysza Cesarzowa Jeymość, Marya, zbliżyła się ku nim i zamieniła pierścienie. Tu z dział twierdzy wystrzelono 51 razy. Odprawiły się szczególne modły za Wielką Xieźniczkę Jeymość Annę, i zaręczonego Jey Oblubieńca, Królewica Jmci Następcę Niderlandzkiego Wilhelma. Po skończonych obrzędach kościelnych, Nowozaręczeni złożyli swe podziękowanie Nayaśnieyszym Cesarzowi Jeymości, i Cesarzowym Jeymościom. Wszystkie potem Osoby Nayaśnieyszey Familii swoje dla nich składały powinszowania. Biskupi z Duchowieństwem odprawili z przykłonieniem dziękczynne modły za Nowo-zaręczonech. Wśród próśby o długie lata, 31 razy słyszeć się dały wystrzały działowe. U drzwi sali tronowej Cesarzowi Jeymości i Cesarzowym Jeymościom składali powinszowania Ministrowie cudzoziemscy, a w sali, orderów znakomitsze oboiey płci Osoby.

Dla Osób pierwszych trzech klass dany był obiad w wielkiej sali marmurowey. Na przeciw Cesarstwa Ichmość siedzieli Członki Najswiętszego Synodu i wyższe Duchowieństwo; po prawey stronie Nayaśnieyszey Familii, Damy-Stanu, Freyleyny i dalsze pierwszych trzech klass Damy; po lewey stronie Członki Rady Państwa i dalsze pierwszych trzech klass Osoby; podług stopnia. Muzyka instrumentalna

przygrywała do stołu, której towarzyszył chór śpiewaków nadwornych. Trąby, kotły, wystrzały działowe obwieszczały spełnienie toastów zdrowia, a mianowicie: *Najjaśniejszych Cesarstwa Ichmość wystrzelałami 51 razy; W. Xiężniczki Jeymości Anny, i zaręczonego Jey Oblubieńca, 31 razy; Całej Najjaśniejszej rodziny, 31 razy; Duchowieństwa i wszystkich wiernych Poddanych, 31 razy.* Rubki podawali: Cesarstw Ichmość, Wielki Podczaszy; Nowozaręczonym, pełniący obowiązki Marszałka Dworu Cesarzowej Jeymości, Hrabia Moden; Wielkim Xiążętóm i Wielkim Xiężnóm, Szambelani; Xiążętóm cudzoziemskim takż Szambelani; wieczorem o godzinie 6tej, ziechały się do pałacu zimowego znakomitsze oboicy płci osoby, Ministrowie cudzoziemscy i inne do Dworu wstęp mające, dla znajdowania się na balu w sali orderu S. Jerzego. Przez cały dzień odgłos dzwonów wszystkich Kościołów napełniał stolicę, a wieczorem obie twierdze i całe miasto były oświetlone.

Gazeta Petersburska, Senacka, z dnia 22. Stycznia (3. Lutego) umieściła Ukaz Jego Cesarzkiej Mości do Rządzącego Senatu dany dnia 13. Stycznia, którego brzmienie jest następujące: „Z woli Najwyższego odmieniło się przeznaczenie nayukochańszey siostry Naszey Wielkiej Xiężny, Katarzyny Pawłowny, przez wejście Jey w nowy związek małżeński z Krolewiczem Jegomością, Następcą tronu Wirtemberskiego.

Przez szczere uczucie przywiązania Naszego do Wielkiej Xiężny, zwracając pieczołowitość Naszą na urządzenie losu Jey dzieci, z pierwszego małżeństwa zrodzonych, małoletnich Xiążąt, Alexandra i Piotra Sleswicko-Holsztyńsko-Oldenburskich, i zezwalając, żeby oni do ukończenia edukacyi zostawali przy Wielkiej Xiężnie, Matce swojej, uznaliśmy za dobrą stosownie do teraźniejszey okoliczności, w dodatek do postanowienia pod dniem 18. Kwietnia 1809 roku, względem udziału Wielkiej Xiężny, postanowić, co następuje:

I. Zgodnie z wolą Nayukochańszey Matki Naszey Najjaśniejszey Cesarzowej Jeymości, Maryi Fedorowny i życzeniem Wielkiej Xiężny, My i Pauiący Xiążę Jegomość Sleswicko-Holsztyńsko-Oldenburski, przyymujemy na Siebie tytuł Opiekunów nad małoletnimi Xiążętami, Alexandrem i Piotrem aż do ich dośycia lat, zachowując Sobie wyznaczenie zastępcy osoby, dla kierowania sprawami opieki nad ich majątkiem.

II. Ponieważ niebytność Xiążąt Alexandra i Piotra, z powodu bawienia Ich za granicą przy Wielkiej Xiężnie Katarzynie Pawłownie, będzie czasowe, i trwać będzie tylko do ukończenia się Ich edukacyi; przeto zachowują Oni wszystkie względem zamieszkania Ich w Państwie Naszem, na mocy postanowienia pod dniem 18. Kwietnia 1809 roku należne im prawa.

III. Na skutek czego, połowa całego majątku, w udziale dla Wielkiej Xiężny, Katarzyny Pawłowny, przyznanego, ma odtąd w szczególności należeć do Xiążąt Alexandra i Piotra.

IV. Do składu tej połowy naznaczają się mianowicie: 1) Połowa dochodów z udziałowego nieruchomego majątku Wielkiej Xiężny. 2) Połowa posagowego Jey kapitału, milion rubli wynoszącego, to jest: pięćset tysięcy rubli. 3) Połowa summy, za którą ma się sprzedać pałac w St. Petersburgu, do niej należący, równie i połowa summy przez umowę ślubną, dnia 18. Kwietnia 1809 roku zawartą, na kupienie pałacu za miastem przeznaczoney, a Xiężnie Jeymości należney.

V. Departament udziałów, sprawując przezręczonym nieruchomym majątkiem: pochodzące z niego dochody ma corocznie oddawać do rozrządzenia opieki, aż do dośycia lat każdego z Xiążąt.

VI. Po dośyciu zupełności lat Xiążąt Holsztyńsko-Oldenburskich, Alexandra i Piotra, kapitały, przez spadek do nich należące, mają być podzielone na równe summy. Co się zaś tycze majątku nieruchomego, w udziale dla nich przypadającego, własność ta zostaje, podług dawnego urzędzenia, w sprawowaniu Departamentu udziałów, który ma wydawać każdemu z Xiążąt (albo ich potomkóm) pobierane z nich dochody po równey części.

VII. W porządku następstwa i innych urzędzeń, równie nieruchomy majątek udziałów, iak i kapitały, wyżej, w IV. artykule wymienione, iako rodowe, zostaną nazawsze stosownie do prawidła, iakie w powszechności względem majątków udziałowych, w §. 49. Ustawy o Familii Cesarzkiej jest przepisane.

VIII. Jeżeliby z wyroków Najwyższego starszy Xiążę Holsztyńsko-Oldenburski, został Następcą Państw Xięstwa Holsztyńsko-Oldenburskiego; wtedy udział Jego, albo się przyłączy do udziału iego brata; albo powróci do masy udziałów, podług §. 56. wspomnianey Ustawy.

IX. W zdarzeniu, jeżeliby ieden, albo o-
badway Książęta Alexander i Piotr, albo li-
też w następstwie ich potomkowie, przez
związki małżeńskie, albo innym sposobem, za
granicę się przenieśli, w tedy względem na-
stępstwa udziału ich, powrócenia iego do mas-
sy udziałów, i pieniądze na to wydatki, mają
bydź w zupełności zachowane prawidłą w §.
56. 58. i 61. Ustawy o Familii Cesarskiej, oraz
w artykułach VI. i VII. postanowienia pod
dniem 18. Kwietnia 1809 roku, objęte.

X. Niniejsze dodatkowe artykuły będą
miały też samą moc i działanie, iakie przez
Nas nadane są postanowieniu, dnia 18. Kwiet-
nia 1809 roku wydanemu.

W Reskrypcie Jego Cesarskiej Mości, pod
dniem 19. Listopada przeszłego 1815 roku, o-
trzymał JW. Minister Sprawiedliwości oświad-
czenie Naywyższego zezwolenia: iżby stoso-
wnie do prośby Szlachty gubernii Grodzieńskiej,
uczynione było niezwłocznie rozrządzenie,
względem ustanowienia Appellacynego Sądu
Normalnego w mieście guberskiem, i pozwole-
no na iego utrzymanie użyć samy na ziem-
skie powinności, stosownie do etatów potwier-
dzonych dla tych w gubernii urzędów, z któ-
remi może bydź równy, pomieniony Sąd Nor-
malny. (*Podług treści prośby - Sąd ten ciągle się
ma w mieście guberskiem odbywać, a składać się ma
z wybranych z pomiędzy Sędziów normalnych, po ie-
dnym z każdego Powiatu.*)

K r ó l e s t w o P o l s k i e .

Gazety Warszawskie z dnia 24go Lu-
tego zawierają rozkaz dzienny W. Xiecia Kon-
stantego, wydany w głównej kwaterze War-
szawie dnia 30. Stycznia (11. Lutego) do wojska
Polskiego, którego osnowa iest następująca:

Pomiędzy wykroczeniami, iakich Wojsko-
wy dopuścić się może, dezercya iest iednym
z tych, które naybardziej zasługują na suro-
wą karę, gdyż popełniając takową uchybia za-
razem i wierności, którą winien swemu Mo-
narsze, i przysiędze, iaka do chorągwi go wią-
że. — Wszelako, Nayjaśniejszy Cesarz i Król,
uważając w swej oycowskiej dobroci, że po-
między tymi, którzy swe pułki opuścili, nay-
większa część może uczyniła to przez lekkomyślność,
albo idąc za złym przykładem, a ża-
łując, iż tak wielkiego dopuściła się wykrocze-
nia, nie śmie powrócić do swych pułków w
obawie kary, na którą zasłużyła, chciał przez
skutek swej łaskawości podać tym, którzy się
w podobnym znajdują przypadku, sposób, aby
poprawili i zatarli naganne swoje postąpienie. —

Z tego względu upoważnił mnie Nayias. Cesarz
i Król do oznajmienia:

„Iż wszystkim Woyskowym Polskim, którzy
wewnątrz Kraiu, albo nawet za granicę zbiegli,
a do których dezercyi nie łączy się żaden in-
ny występek, odpuszcza się wszelka kara, ieże-
li w przeciągu dwóch miesięcy od ogłoszenia
niniejszego Rozkazu stawią się w swych puł-
kach, albo w każdym innym oddziale wojsko-
wym, lub przed którąkolwiek cywilną Zwierz-
chnością Królestwa.“

W zamiarze zapobieżenia zbiegostwu i
wymierzenia kar niezawodnych dla każdego,
ktoby się dopuścił przestępstwa przechowywania
dezercerów wojskowych, wydał Namiestnik
Królewski pod dniem 13. Lutego składające się
z 8 artykułów urządzenie, wymierzające nagro-
dy za chwytnie dezercerów, a kary za prze-
chowywanie onychże.

Według postanowienia Namiestnika Kró-
lewskiego z dnia 10. Lutego, pobierana dotąd
opłata do Skarbu dziesięt-procentowa tak na-
zwana Jus Gabellae od małątków z Kraiu
wyprowadzanych, stosownie do §. IV. i VI.
Traktatów Wiedeńskich w dniu 21. Kwietnia
(3 Maia) 1815 r. zawartych, wstrzymuje się
przez czas powyższemi §mi oznaczony, to iest
do lat sześciu.

Szczególna Kommissya pracuje w War-
szawie nad ułożeniem kodexu cywilnego i
kryminalnego Polskiego, którzy na przyszłym
Seymie do roztrząsania i zatwierdzenia poda-
nym bydź ma.

Rozmaite Wiadomości.

Wyszło w Paryżu pismo pod napisem:
Kampanie Straży przybocznej. Policya
nie tamuje sprzedaży iego. Dzieli się na
rodziały, które są następujące: 1) Kampania z
Paryża do Gandawy; 2) Kampania z Gan-
dawy do Paryża; odprowadzenie parku wo-
łów wojska sprzymierzonego; 3) Bitwa w ka-
ffenhausie Montansier; kilka luster, szklaneł,
butelek etc. pada na placu bitwy; 4) i 5) ata-
ki na kantor Gazety żółtego Karła, i na czerwone
goździki; zwycięstwo nad przekupkami prze-
dającemi kwiaty, i 1000 goździków ginie na po-
boiowisku; 6) Niebezpieczna wyprawa; 7) No-
we dzieło bohaterkie, odważne rozstrzelanie
lektyki, w której Lavalette umknął; 8) o-
statnie dzieło bohaterkie, wzięcie w niewolę
woienną koni pocztowych, które ułatwiły uciecz-
kę Lavalettowi.

Wrezone Redakcyi Gazety Lwońskiej uwa-
gi Pana XX. z Krzemieńca nie mogą bydź umie-
szczonymi dla tego, że należą do takiego pism rodza-
iu, który się nie zgadza z planem tej Gazety.